

Predstavljamo člana: SIMON BUČAR

Človek se od človeka razlikuje

Mlačevec pri Tinčtovih, po domače. Zanimajo ga starine. Razjarjen je nad usodo bližnjega gradu Boštanj, nad usodami mnogih propadajočih kulturnozgodovinskih pomnikov. Meni, da večina nima pravega odnosa do teh vezi z našo preteklostjo.

Brska po rokopisih. Piše v trenutku, ko se mu odpre v hipu izzorena misel, ki se je v njem rojevala kdo ve kako dolgo. Ni veliko ustvaril: a pred njim je bodočnost in dosegel bo lahko še veliko, saj je na poti bogatih doživljanj.

Največ mu pomenijo kritike ljudi, ki jim je namenil svoja pesniška sporočila. Ob pesmi Moja mama ni dama, na primer, so bile mnoge matere ganjene in to mu veliko pomeni.

Srkanje življenja

pitje trpljenja

Izgnjeni

se išče v blodnjah

Nato se svet izgubljenega krči in krči. Na koncu ostane le vprašanje: Zakaj pehata človeka

ga uničuje že misel atomskega veka.

Svet sprejema tak, kot je. Pravi, da je pesimist. Velikokrat se sprašuje o smislu življenja: »Končati šolo, zgraditi hišo, se poročiti, imeti otroke in umreti? Ne, to ni vredno človekovega zavednega življenja.«

Zivljenje moje

kot pijanec tava

ustpa se dež

v moje možgane

strela zadela

zadela a kaj

crkujem

Nenavadna je njegova poezija o ljubezni.

Ali je možno, da človek ljubi, čeprav je že od drugih ljubljen?

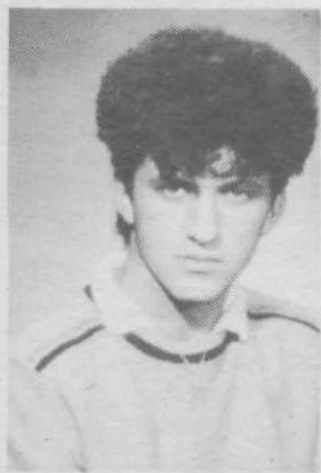
Velik del sveta doživlja v vlaku, ko se vozi v srednjo šolo v Ljubljano.

Postal bo mehanik. Za drugič študij ni bilo priložnosti. Kmetija, še trije bratje. Dela na zemlji nikoli ne zmanjka. Morda bo tudi Simon nekoč v svojih delih pričel globlje razmišljati o zemlji. Misli mu preskačejo kot iskre, a največkrat se združijo v jasen, obtožujoč konec, ki bralcu skorajda vsilijo neizpovedan zaključek. V takem načinu pisanja bo prav gotovo še lahko iskal svojo nadaljnjo pot. Priporočil bi mu še več branja, a kaj ko ob vsakdanjem življenjskem tempu le težka najde urico za knjigo.

Veliko je nastopil že v osnovni šoli, sedaj pa je za njim tudi že vrsta uspešnih predstavitev v okviru Literarnega kluba.

Čuti, da more biti drugačen, odujen od ostalih. Vidim, človekova osebnost usipa se ima... ima, ah, ne, pustite ga, človek se od človeka, razlikuje.

IVO BREČIČ

Simon Bučar

Le sedemnajst pomladi je preživel. Njegova razmišljanja o svetu, o odnosih med ljudmi, o družbenih dogajanjih so precej globlja kot pri njegovih vrstnikih. Za trenutek je vesel, razigran, za vsako šalo, trenutek zatem pa zamaknen v svoj kot, v svojo notranjost, po kateri koplje.

Sediva v njegovi sobi doma na

Območno srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov iz Ljubljane in širše okolice v Grosupljem

»Manj mračnosti, več optimizma«

V Grosupljem je bilo 11. oktobra območno srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov iz Ljubljane in širše okolice. Celotno popoldansko in večerno dogajanje je izzvenelo v nepozaben kulturni dogodek. Podobnih si lahko le želimo. To je potrdila tudi skoraj polna dvorana Kulturnega doma.

Udeleženci so obiskali rojstno hišo Louisa Adamiča, kjer so se pogovarjali z njegovimi tremi brati: Jožetom, Francetom in Stanetom ter nečakom Andrejem Kurentom. Simona Zorc je interpretirala del Louisovega dela Vrtnitev v rodni kraj, Avguštin Knafelj pa je pripravil nekaj misli o njem.

Popoldne so se prisotni avtorji v Druženem domu s člani žirije, Petrom Božičem, Jakobom Müllerjem in Marjeto Glavan pogovarjali o svojem ustvarjanju in svojih delih. Poglejmo nekaj zanimivih utrinkov s tega pogovora.

... Gričnika bi po mnenju žirije morali upoštevati pri pripravi posebnega almanaha z deli s srečanja, čeprav ni dobil posebnega priznanja. Njegove pesmi izražajo nabitost mestnega življenja. Ima širok besedni zaklad, uporablja veliko motivov in paralel. Mnogo doživlja v gibanju.

Ivo Frbežar je o svoji poeziji pojasnil, da je razdeljena v dva dela: v klasični formi išče novo vsebino ali pa skuša najti novo formo na znano temo. Vsako pesem iz cikla, poslanega za območno srečanje, deli v dva dela: v prvem se sprašuje, v drugem odgovarja. Skušal odkriti, kaj mu nek pojem vse pomeni.

Simon Bučar v svoji pesmi Akva išče spoznanje o življenju kot zavesti in odnos med človekom in snovjo. Iz njegovega doživljanja bi lahko še marsikaj ustvaril. Pesnik se še išče: je še mlad ustvarjalec.

Nekateri so predlagali, da bi lahko objavili ertico Louisa Adamiča Cerkovnik, ki je izšla v Glasu naroda v ZDA, pri nas pa je še neznana. France Adamič je srečanje ocenil kot korak naprej glede doživljanja kulture in kot možnost za mlade, ki se prav gotovo bližajo kulturnemu vrhu.

Vida Škrabarja je pojasnila, da išče v pesmih stik z ljudmi in sabo v istem trenutku. Pri iskanju resnice, ki je vedno subjektivna, skuša biti poštena. Z osebno resnico skuša priti do sočloveka. Kritika pa ocenjuje, da zna popolnoma znane stvari povedati na nov, zanimiv način.

Ana Nuša Lavrh ima veliko planinskih motivov: gore so njena inspiracija. To so prav gotovo lepa doživetja, ko se človek zmore srečati s čistimi oblikami in s sabo. Ponekod so besede v pesmi odveč, medtem pa je na mnogih mestih zelo disciplinirana in kompozicijsko zanimiva. Sama je dodala, da so njene pesmi sad močnega čus-

tvenega doživljanja okolja, kjer je in ji je najbližje.

Ob tem se je razvnela tudi burna razprava o motivu smrti, ki ga po mnenju Petra Božiča mladi ne bi smeli preveč uporabljati, saj imajo še vse premalo zrelostnih izkušenj.

Hudečkova dela še posebej iščejo stik z naravo in njeno doživljanje. Doživljanja izraža tako v poeziji kot v prozi. »Glasba narave« bi lahko poimenovali nekatere njegove motive.

Vida Hočvar je zelo mlada, a njene pesmi so vezane na klasično obliko. Po njenih besedah se še lovi med prozo in poezijo. Ukvarja se tudi z glasbo in pravi, da ne mine dan, da ne bi česa ustvarila. Nekatera njena dela so sproščena, druga formalno urejena.

To so le iztrgane misli iz nekajurnega pogovora. Sledila je razglasitev rezultatov v Kulturnem domu (to objavljamo posebej) in predstavitev nagradjenih in pohvaljenih del. Pesmi so recitali Simona Zorc, Miha Javornik in Samo Koler, na kitari pa jih je spremljal Martin Strel. Program so z glasbenimi točkami popestrili profesor Marjan Sajovec z učenci glasbene šole Grosuplje, Darjo Simončič, Majo Kladinik in Tanjo Kosten.

V drugem delu so se s svojimi izbranimi pesmimi občinstvu predstavili člani Literarnega kluba Grosuplje: Dragica Novak, Ivo Frbežar, Mitja Novljan, Marija Turk, Ana Groznik, Ivo Brečič, Simon Bučar in Avguštin Knafelj.

Poročilo žirije

Območnega srečanja pesnikov in pisateljev začetnikov iz Ljubljane in širše okolice, ki ga prireja Literarni klub pri Zvezi kulturnih organizacij Grosuplje, se je z 215 pesmimi in 2 prozina besediloma udeležilo 24 avtorjev, in sicer iz Domžal, Grosuplje, Gorenje vasi pri Grosupljem, Horjula, Ivančne Gorice, Kočevja, Litije, Ljubljane, Male Stare vasi, Ponikev, Slatnika pri Ribnici, Šentvidu pri Stični, Smartnega pri Litiji, Velikih Lašč, Vel, Mlačevega, Višnje Gore in Zg. Duplice.

Žirija v sestavi: Peter Božič, književnik, Ljubljana; Marjeta Glavan, direktorica Zavoda za kulturo Grosuplje, iz Stične; in Jakob Müller, leksikograf, Grosuplje — je upoštevala vsa poslana dela, vendar meni, naj se pri prihodnjih srečanjih štejele del enega avtorja omeji na deset. Vsa dela so bila za žirijo anonimna, po opravljenem izboru pa je predstavnica ZKO Grosuplje, tov. Marija Tavčar sporočila vrstni red imen avtorjev, ki ga objavljamo:

Prvo mesto je žirija prisodila pesmima Na večer in Erosija, ki ju je napisala Liana, t. j. Zvezdana Rupnik iz Litije. Pesmi odlikuje presenetljivo svojevrstna metaforika in izrazita ritmična oblikovnost, pri čemer se skladno združujeta abstraktna poetična izraza in neposredna čustvena ljubezenskega doživetja.

Drugo mesto je žirija prisodila pesmi Črni trenutki, ki jo je napisala Omorika, t. j. Vida Škrabar iz Kočevja. Pesnica izraža v njej za svojo poezijo tako značilno temo: doživljanje življenja in sebe v hkratnih in več smiselnih nasprotjih, kar izraža preprosto, vendar pesniško čisto in zaokroženo.

Tretje mesto je žirija prisodila pesmi Križpotje s podnaslovoma I. Zakaj, II. Križ pod šifro Variete vite. Avtor Ivo Frbežar zna izrazno rezko in kompozicijsko pretehtano intonirati spoznanja o življenju in smrti, bivanju in spraševanju, razkrajanju, hotenju in niču, kar v drugem delu variira skozi slovarsko poezijo pomenov naslovne besede.

Poleg pesmi navedenih treh avtorjev, izbranih za republiško srečanje, izreka žirija posebno pohvalo za uspešno umetniško prizadevanje še naslednjim avtorjem: Ani Potšek iz Smartnega pri Litiji, Sandi Krnc iz Litije, Ani Nuši Lavrh iz Ljubljane, Nevi Zima iz Ljubljane, Avguštinu Knafelju iz Zg. Duplice, Ani Rigler iz Vel. Lašč, Kseniji Kovaček iz Ivančne Gorice in Dragici Novak iz Grosuplje. Ob koncu je žirija poudarila: Kakor je pri najboljših pesmih očitno, da bi jih mogli avtorji mestoma še izboljšati, tako je tudi v marsikateri nepohvaljeni pesmi čutili umetniško nadarjenost, za katero bi bilo škoda, da bi se izgubila.

Ob zaključku je zbrane pozdravil igralec Maks Furjan, ki bo prihodnje leto že dvajset let občan Grosuplje. Bil je navdušen nad ustvarjanjem mladih. V zaključku pa je pojasnil, da bi ne smeli gledati na svet tako mračno, z neko grozo v prihodnost, kar je čutili v večini pesmi, temveč bi morali biti bolj veseli in optimistični.

V avli Kulturnega doma so odprli tudi razstavo likovnih del grosupljskih likovnikov. Literarnega večera so se udeležili tudi predsednik skupščine občine Janez Koščak, sekretar OK SZDL Vinko Blatnik, sekretar OK ZKS Vinko Eršter ter mnogi drugi družbenopolitični in kulturni delavci ter krajanj.

IVO BREČIČ

Pouk obrambe in zaščite na Ilovi gori

Več kot poldrugi milijon je v Jugoslaviji mladih v starosti od 15 do 19 let. To je za SFRJ ogromna, nenadomestljiva armada branilcev njene svobode in prav je, da postane najpomembnejše orožje mladih — znanje. Delček teh branilcev svobode se je občin Grosuplje usposabljal pri pouku obrambe in zaščite na Ilovi gori pod vodstvom 6 starešin, 44 mladinc in mladincev, ki so ali bodo v letšnjem letu dopolnili 16 let strosi se je 18 dni usposabljal v učnem centru. Od 10. do 27. septembra so se teoretično in praktično pripravljali za vključitev v oborožen boj, neoborožene oblike odpora, družbeno samozščito, druge oblike boja in odpora ter tako ustvarjalo možnosti za vključevanje in delovanje v enotah teritorialne obrambe, narodni zaščiti, civilni zaščiti ter družbenopolitičnem življenju v svojem okolju.

Mladinke in mladinci so si s tem usposabljanjem pridobili potrebno znanje o aktualnih mednarodnih in vojaško-političnih temah, vzrokih in vrstah boja, pravicah in dolžnostih občanov pri obrambi države, o koncepciji in doktrini splošne ljudske obrambe in družbeno samozščite ter o vlogi mladih na tem področju.

Starešine stalne sestave Franc Skaljca, Damjana Ferbežar, Janko Tomažin, Ivan Kravogel, Marjan Klun in Robert Škrjanc so neustrahovano prenašali svoje strokovno znanje na mlade in mladinko aktivno občinstvo, ki jim je pomagalo pri delovanju, posebno pri izdaji biltena, kulturnem programu in organizaciji športnih aktivnosti. Mladi so imeli dnevno tudi do 10 ur programa, ki so ga spremljali z učnimi filmi in drugi pripomočki. Za starešine je bil delovni dan največkrat daljši od 16 ur, saj so poleg dolžnosti dežurnega starešine tabora porabili pozni večerni čas tudi za lastno pripravo, da je bil pouk obrambe in zaščite kakovostno izvajen in realiziran v celoti.

Izdatno po moč in sodelovanje pri pripravi in izvedbi usposabljanja so nudile družbenopolitične organizacije o-čine Grosuplje, oddelek za ljudsko obrambo, občinski

ski štab za teritorialno obrambo, združenje rezervnih vojnihi starešin, enota JLA iz Grosuplje, Postaja milice Grosuplje, Občinski odbor RK Grosuplje, sekcija Radiokluba »Franc Rode«, Zdravstveni dom Ljubljana — enota Grosuplje, Občinski gasilski zvez, Ljubljanske mlekarne TOZD Posstvo Boštanj, Strelska družina »Bukovec« iz Videm-Dobrepolja, narodno zabavni ansambel »Srebrni gozd« iz Grosuplje in še kdo, ki ni posebej omenjen.

sekretarja za ljudsko obrambo, in Bojan Potočnik, glavni republiški inšpektor za ljudsko obrambo, ki na organizacijo in izvedbo usposabljanja nista imela bistvenih pripomb.

Mladinke in mladinci so se oddžili padlim za svobodo z ureditvijo pomnika padlim na Ilovi gori in se nekaj dni kasneje pogovarjali z udeleženci bitke na Ilovi gori Ivom Staretom in Milošem Špoljarjem, o boju in drugih dogodkih med NOB pa z Francem Bambičem in Lojzeto Kikljom.

Udeleženci usposabljanja so se ob spomeniku bojem na Ilovi gori pogovarjali z udeleženci bojev tov. IVOM STARINOM in predsednikom OO ZBZ NOV Grosuplje tov. Lojzeto Kikljem. (foto: M. ŽURMAN)

Ob 40. obletnici OZN na OŠ Louis Adamič Grosuplje

Kulturni dan »Mi za mir«

Ustvarjalni del našega kulturnega dne smo povelili 40. obletnici OZN. Otroci so ustvarjali v osmih različnih interesnih skupinah. Po treh urah raz-

gibanega dela so učenci predstavili svoje izdelke: — glasbena skupina je pripravila pesem INTERNACIONALO. Zapeli

so jo ob instrumentalni spremljavi — zelo zanimive so bile teme, ki so jih obravnavali na področju zgodovine:

STRUKTURA OZN
OBOROŽEVANJE
POLITIKA APARTHEIDA
PALESTINSKO VPRAŠANJE in
organizacijo UNICEF

Na isto temo so ustvarjali pri slovenskem jeziku in pisali misli o svobodi, miru in sreči.

Pripevki:
MI SMO ZA MIR (Kogovšek Darja, 7. d)

ČLOVEK (Gril Matjaž, 8. c)

Tudi petošolci so spoznali imena kratic in nekaterih organov združenih narodov ter jih poslovenili, sedmošolci in osmošolci pa so prevajali deklaracijo združenih narodov o pravicah otrok iz angleškega jezika.

Na športnem področju so mladi izrazili v svojih gibih srečo, mladost, svobodo in mir ob glasbi, ki jih je še vsebinsko podkrepila.

Pri biologiji so učenci spoznavali različne posege v naravo: npr. umiranje slovenskega gozda, onesnaževanje okolja z nafto in drugimi odpadkami, o nevarnosti naraščanja ogljikovega dvokisa in ukrepih človeka proti onesnaževanju.

Za učence 7. in 8. razredov so bile zelo zanimive teme iz fizike: »Jedrsko energija v miru in vojni.«

Avlo so krasile risbe, ki so jih narisale roke otrok na temo: MI ZA MIR ter slike otrok vsega sveta in vseh barv kože.

Na asfaltu pred šolo je nastala veličastna risba: »MI ZA MIR«.

S tem je bil kulturni dan, posvečen 40. obletnici OZN na naši šoli, uspešno zaključen.

KD OŠ »LOUIS ADAMIČ«
GROSUPLJE

Cepljenje proti gripi

Za jesensko-zimsko obdobje 1985-1986 je predvideno neobvezno cepljenje proti gripi. S cepivom lahko cepimo odrasle in otroke od 7. leta starosti dalje. Uporabili bomo inaktivirano ali mrtvo cepivo. Cepimo z dvema dozama po 0,5 ccm v presledku enega meseca, pod kožo v predel nadlahti. Upoštevajte ceno cepiva in vrednost storitve, znaša cena za dvakratno cepljenje 783 din. Cepljenje je neobvezno in stroške mora poravnati vsak posameznik sam. Podrobnejše informacije dobijo občani in delovne organizacije v enotah Zdravstvenega doma Grosuplje.

Zdravstveni dom
Grosuplje

Delavska univerza
Boris Kidrič Grosuplje

Obveščata občane, da bodo v šolskem letu 1986/87 odprli oddelek

VIŠJE UPRAVNE ŠOLE za študij ob delu

Vpišejo se lahko vsi, ki imajo končano srednjo šolo in tisti, ki nimajo končne popolne srednje šole, pa so o pripravljene opraviti ustrezen izpit, smo pripravljene organizirati v času od 1. 1. 1986 do 30. 6. 1986 pripravljali (ca 400-urni) tečaj s predelavo vse učne snovi. Informativni vpis v 1. letnik VUS in redni vpis v pripravljali tečaj za sprejemni izpit bosta od 1. 12. do 20. 12. 1985 na Delavski univerzi Boris Kidrič, OIC Grosuplje, Kolodvorska 2. Informacije: 772-309.

